

Poštarna plaćena u gotovini.

Knjižnica kr. sveučilišta Zagreb

SAMOBORSKI LIST

God. XXIV.

U Samoboru, 15 travnja 1927

Br 8

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se TRG KRALJA TOMISLAVA (tiskara S Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se zruatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Općinski poslovi.

Tek što se proljeće pojavilo i vrijeme za vanjske poslove ustalilo, započeo je načelnik g. Milan Praunspurger sa uređivanjem i poljepšavanjem Samobora, tako da stranci, koji dolaze k nama na izlete dobiju što ugodniji dojam, a oni pak koji kane u Samoboru provesti ljetne mjesece, da se što zadovoljniji snalaze i ovo svoje ljetovanje što ljepše provedu. Ovo je za Samobor najbolja, najsolidnija i najjeftinija reklama.

U isto doba izvedene su radnje na raznim točkama mjesta. Na Trgu kralja Tomislava nalazeći se bunar uređen je tako ukusno, kakav nije bio decenija. Na sva četiri čoška istoga zasadjene su akacije, koje će poslužiti kao hladovina oko bunara samog, a i mnogo se ljepše doima čitavi bunar, no što je to do sada bilo.

Zgrada trgovišnog poglavarstva također je uređjena. Osobito pak balkon, koji je umjetnički izrađen, došao je sada do svog pravog izražaja. — Jedino bismo upozorili g. načelnika još na to, da bi se izmijenile na trgu ploče na kojima još stoje stari natpisi

pa se isti promijenili prema zaključku trg. zastupstva sa natpisima „Trg Kralja Tomislava“.

Putevi i ceste u Anin-perivoju uređeni su a tako i sam perivoj. Glavna cesta, koja je bila od silnih prošlogodišnjih kiša za promet skoro neprolazna također je uređjena.

Isto je tako ponovo uređen naš lijepi park u Mlinskoj ulici koji upravo osvježujući djeluje na one, koji polaze u nj na odmaranje. A najljepše i najsigurnije je zabavište za djecu.

Nadalje je uređen put od Perkove ulice do kolodvora. Postavljene su svjetiljke u dostatnom broju, pa se sada naši putnici koji dolaze vlakom navečer u Samobor mnogo sigurnije kreću.

Most kod klanice, koji je bio u posve derutnom stanju, pa je upravo čudo da se nije tako dogodila kakova nesreća, jer su koli potporni stupovi tako i poprečni bili posve truli, odstranjen je i načinjen novi i sigurni za promet. Teretni će promet biti sada skretan ovim putem, da se mogu uređiti ceste od Hamera do kolodvora.

Ovo uređivanje Samobora, dalo je pobudu našim kuće vlasnicima, pa su i oni pregnuli da svoje kuće na-

novo urede kao i pločnike pred svojim kućama. Tako dobiva naše mjestance posve drugi lijepi izgled uči svečanosti koje će se ove godine kod nas ovršiti: posveta novih zvonova, koju će obaviti presv. g. nadbiskup dr. Ante Bauer, zatim posveta barjaka „Hrvatskog Sokola“ i dr., prigodom kojih svečanosti doći će u Samobor mnogo izletnika i prijatelja ubavog našeg mjestanca.

Iza Uskršnjih blagdana namjerava g. načelnik da provede i teško iščekivano pitanje, izgradnju škarpe od kuće g. Matijaščić do Novog trga. Time bi i ovaj dio mjesta u pogledu sigurnosti kao i iz higijenskog gledišta na sveopće zadovoljstvo našeg žiteljstva bio zaštićen.

Ako još spomenemo požrtvovno nastojanje načelnika g. Praunspurgera u pitanju izgradnje električne centrale, koja ide svojim redovitim putem, pa je već predložena molba i nacrti žup. oblasti za dozvolu koncesije, napomenuli bismo u glavnom radove opć. uprave u početku ove godine. Nadamo se pak da će g. načelnik ovim tempom kojim je započeo raditi za dobrobit i procvat milog nam Samobora, nastaviti i dalje. A sigurni smo da će ga u tom nastojanju u živo poduprijeti i naše trgovišno zastupstvo.

Što pišu naši mali.

(Pismo drugovima u Samoboru.)

Rakov Potok, dne 4. IV. 1927
Drugovi i drugarice!

Dugo, dugo se već nismo vidjeli, no ipak Vas se često sjećamo. Još i danas tako rado razgovaramo o Vama i ugodnim časovima koje smo prošle godine zajednički u Samoboru proveli. Sigurno su i kod Vas nekoji od starijih lanjskih drugova prešli u više škole, obrte, nekoji ostali doma i t. d. Između nas su dvojica otišli u Zagreb u školu (gimnaziju), nekoliko ih je u obrtu, a mnogi polaze opetovnicu. Nedavno nas ostaviše dva naša do bra druga. Jedan od njih bio je blagajnik, a drugi zdravstveni nadzornik naše organizacije. Prvi je odselio u Sloveniju, a drugi u Jastrebarsko. Rastanak od nas bio je dirljiv. S obojicom se suznim očima oprostismo, a do sada nam se već nekoliko puta javiše.

Od novih članova ove godine imade upisano 19 drugova. Svih nas je u organizaciji 34 člana.

Ovih dana smo i mi dobili školsku kuhinju i brinemo se da uređimo namještaj, kamo ćemo kuhinjske predmete spremati. Teško nam je samo to, što nemamo odmah posebnu

sobu za kuhinju, ali se nadamo da ćemo i do toga doći. Osim kuhinje dobili smo od Obl. Odbora iz Zagreba 7 pari muških odjela, koja je g. učitelj među najsiromašnije drugove razdijelio. Za kuhinju i odijelo smo se posebno Obl. Odboru zahvalili.

U školskom dvorištu uređujemo gimnastičke sprave i do koji dan će biti dovršene. Za lijepoga vremena odlazimo s g. učiteljem u polje na gimnastičke vježbe. Duskora ćemo načiniti izlet na Okučinograd.

U školskom vrtu sadimo povrće, koje ćemo upotrijebiti i za našu kuhinju, a pred školom uređujemo mali cvijetnjak u kojem već ima lijepoga cvijeća.

Prošle godine smo sakupljali priloge u novcu i poslali za drugove postradale od poplave. Medjusobno smo sakupili priličnu novč. svotu i poslali za podignuće spomenika biskupu J. J. Štrosmajeru i kralju Tomislavu, a iz naše blagajne poslana je manja svota za siročad smještenoj u Narodnoj Zaštiti.

Mi se nadamo da ćete nam se javiti, pa se već sada radujemo Vašem odgovoru. Do tada Vas sve srdačno drugarski pozdravljamo i Sretan Uskrs želimo.

Mije Perić, uč. 4. r.

Odgovor naše djece.

Samobor, 8. travnja 1927.

„Mili drugovi i drugarice!“

Primili smo Vaše pismo od 4. ov. mj. te Vam se najljepše zahvaljujemo, što ste nam se javili. Veseli nas, da nas se još uvijek sjećate, a i mi na Vas nismo zaboravili. Od nas je ove godine otišlo 5 članova i nekoliko članica u srednje škole, nekoliko u zanate, a većina u opetovnicu (produžnu školu) a ima i lanjskih članova koji polaze V. razred.

Ove god. pridošlo je oko 50 članova tako, da nas ima oko 100 u organizaciji.

Veseli nas, da ste i Vi dobili kuhinju. Vama je potrebna, jer Vi dolazite izdaleka u školu. Mi smo kuhinju smjestili u sobu gdje se prije obučavala opetovnica. Dnevno se prehranjuje oko 30 najsiromašnijih članova. Za Božić je razdijeljeno među najsiromašnije, razne robe u vrijednosti do 5000 Din.

Ovih dana počeo nas je g. učitelj na školskom dvorištu učiti gimnastičke vježbe, za javnu vježbu koncem školske godine.

Za lijepog vremena odlazimo obradivati školski vrt sa gosp. učiteljem. Uredili smo sjemenište za voćke, očistili i pobijeljili sve voćke i prekopali cjepilnjak. Da naša ku-

Za naša zvana

darovali su nadalje: g. Dr. Vladimir Keizer 300 D; Franjo Kovačić, Podvrh, 100 D; g. Albert Jurčić 50 D; g. Ivan Jurčić 25 D; g. Ivan Crnković, umir. podvornik, 50 D; gđja Jagica Kirin sa sinovima Franjom i Juricom Kirin 150 D; gđja Julijana Vrbanić i Kocijan 50 D; g. Antun Ferjanić 30 D; gg. Mira i Alfred Stiene, Bregana, 100 D; Josip Komerički, Klokočevac, 100 D; g. Aloiz i Barica Medved 100 D; g. Franjo Tralčić-gostioničar, 100 D; g. Janko Valečić 50 D; g. Eduard Presečki 550 D; g. profesor Ivo Kocijan ponovno 100 D; g. Mirko Koštrman 100 D; g. Stjepan Štengl, Samobor 100 D; g. Franjo Šantel darovao je 100 D mjesto vijenca na spomen pok. Antuna Rumenića; g. Marija Majnarić, gostioničar, Hrastina, 800 D i prije već 200 D te se time pomaknuo u red »hiljadaša« to jest prinosnika sa hiljadu dinara. Njihov broj je došao dosta malen; to su: g. bar. Viktor Allnoch, g. Marko Bahovec, g. Stjepan Fresl st., g. Nikola pl. Kiepack, g. Vilim pl. Kiepack, g. Marija Majnarić, gg. Marica i Vlatko Presečki i g. Martin Schwer. Bilo bi lijepo, da se taj broj poveća.

Ljevaonica nam javlja iz Ljubljane, da su sva četiri zvana već salivena te se sada dalje izradjuju. Još prije nego izmine mjesec dana prispjet će u Samobor, koji ih već s tolikom željom iščekuje. Posveća zvana bit će u nedjelju 15. svibnja, a obaviti će je preuzv. gosp. nadbiskup Dr. A. Bauer. Pomalo se već čine pripreme za njihov doček, koji treba da bude što svečaniji. S radošću izgledamo taj dan, ali nas kod toga ujedno tare i briga, hoćemo li do toga roka skucati još potrebnu svotu, da mogemo nakon preuzveća isplatiti zvana. Zato apeliramo i opet — a nadamo se po posljednji put — na naše župljane, da uplate svoje prinose, koji to još nečine učinili. S dolaskom zvana zaključit će se akcija sabiranja, a onda stupa na snagu Zvonarski statut, koji priznaje pogodnosti besplatnog zvonjenja samo onim župljanima koji su uplatili svoje prinose i time pripomogli nabaviti nova zvana. Svi drugi župljani plaćat će od onog dana povišenu taksu prema ustanovama Zvonarskog statuta i to za svakog člana svoje porodice napose. Zato mora da je slijep kod zdravih očiju, tko ne će da uvidi veliku pogodnost što mu je daje Zvon. statut nakon uplate propisanog mu prinosa.

tinja može i slijedeće godine prehranjivati najsiromašnije, posadili smo u škol vrtu kumpira, a prije smo nagnojili umjetnim gnojem zvanim »Kas«. Priredili smo zemlju i za ostalo povrće.

I mi smo sakupili priličnu svotu novca za podignuće spomenika biskupu Josipu Jurju Širosmajeru i prvome hrvatskome kralju Tomislavu, a sakupljano je i za druge razne dobrotvorne svrhe.

Medjusobno smo počeli sakupljati za harjak Podmlatka Crvenoga Krsta, te smo već sakupili priličnu svotu.

Mi Vas pozivamo, da dodjete opet k nama u posjete, da se upoznamo sa Vašim novim drugovima. Žao nam je da Vas je ostavio blagajnik, s kojim smo se toliko laniške godine razveselili.

Želeći Vam Sretan Uskrs, srdačno Vas sve pozdravljamo.

Za organizaciju Podmlatka:

Branko Hajdin Dragutin Bličan

I pripreve za zabavu, koja će biti dne 24. travnja o. g., u punom su jeku. Kodo, ljubne naše gospodje i gospodjice i gospoda ne žale nikakva truda, da zabava uspije u svakom pogledu što ljepše. Svi se natječu, da pridonesu svoj dio njenu uspjehu. To je skroz naša, samoborska stvar, pa je i dužnost sviju nas, da je što bolje pomognemo. Zato je interes za tu zabavu velik nesamo kod građanstva samoborskog već i bliže okolice.

Potanjii raspored zabave objavit će se za koji dan. Odbor.

Planinarstvo.

Kad se pred tri godine u našem mjestu osnivala podružnica planinarskoga društva, bilo je nažalost i takovih, koji su sa nekim neosnovanim nepovjerenjem gledali u tu — za njih nepotrebnu i izlišnu novotariju. Tako se to obično dešava kod svih sličnih zgoda, kad se naime razne tekovine modernoga svijeta inicijativom naprednijih ljudi nastoje da zasade i kod nas. Jedna je to zbilja čudna karakteristika za naš Samobor, koji se, premda veoma blizu i na dohvat Zagrebu, žarištu i zasadištu sviju kulturnih tekovina kod nas, tako sporo, tako kasno i sa velikim krzmanjem iziđe iz svog dugogodišnjeg sna. . . .

Bojazan i nepovjerenje tih kratkovidnih konservativaca u život našeg planinarskog društva nije bila nipošto na mjestu. Već za kratko vrijeme svi oni imaju prilike da se uvjere o protivnom. Naše planinarsko društvo od dana u dan davalo je sve većih i jasnijih dokaza svoga nesebičnog, po zdravlje svojih članova korisnog, a za naše mjesto plodonosnog rada tako, da je ubrzo steklo velik broj iskrenih prijatelja. Šta više, ono se već sada po svom dosadašnjem, pozitivnom radu — i ako po godinama mladje — može staviti uz bok prvih naših društava.

No nažalost jedna je nezgodna činjenica, koju svakako treba u interesu daljeg razvitka planinarstva kod nas što skorije popraviti: naša omladina ne pokazuje osobita zanimanja za planinarstvo. To jednako vrijedi za ženske kao i za muške. Osim rijetkih i izvanrednih zgoda nikada nemate prilika vidjeti, da bi naš koji mladi planinar ili planarka uprtio svoj »rucksack« na ledja i krenuo u naše divne okolišne gore, da se naužije onih krasota, što mu ih priroda na svakom koraku pruža. I ne samo to, nego i u svim drugim zgodama, kad se radi za dobro planinarstva i našega planinarskoga društva naša omladina osim rijetkih iznimaka — jednostavno ne uzima nikakova učesća. Zašto ona ne mari za ovu granu šporia od koje bi imala doista korist? Zašto ona, koja se rada naziva »uzdanica naroda« ne shvaća ispravno ideje planinarstva, za čije je potpuno ostvarenje omladina u prvom redu pozvana? Ima li tomu opravdanih razloga? Držim, da nema.

Pogledajmo naše gospojice: jedne od njih kroz cijelu nedjelju dana od rana jutra do kasno u večer proborave u modnim salonima, druge u kancelarijama, treće opet vječno kod kuće i t. d. pa zar nebi bilo u interesu njihovom vlastitom, da onaj jedini slobodni dan upotrijebe na dobro svoga zdravlja? I sami roditelji trebali bi da to uzmu ozbiljnije u obzir pa da svoje kćeri upute, da im ništa ne koristi šetnja po prašini, nego da im i te kako treba čistog i svježeg zraka, koga opet ima samo i jedino u gorama.

A naši mladići? Jedan doduše malen dio upisan je u planinarsko društvo, no već više od godinu dana gotovo svi oni ne pokazuju

nikakvim vidljivim znakom, da su doista planinari. Možda ima tomu nešto krivnje i na upravnom odboru plan društva, što ih nije znalo kojim zgodnim načinom uza se bliže privući. No jedan daleko veći dio naše omladine nije nikada ni pokušao, da se uživi u ideje planinarskoga društva. Koji je tome razlog? Premda i sam jedan od mladjih, moram nažalost priznati, da naša omladina gubi sve više i više od svog idealizma, koji bi trebao da je resi, da svakim danom u našoj sredini nalazimo na sve manje i manje ambicioznih mladića, koji bi se posvetili bilo kojoj plemenitoj, a za narod korisnoj ideji. I zadaća je svih naših društava, pa tako i planinarskoga, da se to stanje, makar i uz najveće žrtve, popravi.

Odbor planinarskoga društva poveo je već jednu akciju u tom smislu: stavlja se u kontakt sa ravnateljstvom naše osnovne škole, da bi i naši najmladji barem svakih 14 dana proveli koji dan na izletu u našim gorama, da sami na svoje oči upoznaju svoju okolicu i da tako ucijepe u se osnovne misli planinarstva. U drugu ruku odbor radi ozbiljno i na tom, da svoje mladje članove trgne na posao, da tako uz pomoć njihovu provede akciju novih puteva, s čim će se započeti odmah poslije Uskrsa.

Dao Bog da dobra volja i nastojanje odbora ove godine dodje do potpunog izražaja. R D.

† Marcel Melinščak.

U Samoboru umro je 4. o. mj. ugledni građanin i bravarski obrtnik Marcel Melinščak. U svojim mladim danima isticao se pokojnik agilnim radom u našem društvenom životu. Vidjevali smo ga u svakoj lokalno-patriotskoj ili humanoj akciji. Bio je čovjek uglađenih manira, ugodan u društvu i saobraćaju i svuda rado vidjen i poštivan. Kao obrtnik dovinuo se lijepa glasa, pa se njegovi radovi i danas cijene, jer se na njima zapaža puno ukusa i vanredna vještina u izradbi.

U javnom životu najviše je ljubavi pokazivao za ovdašnje vatrogasno društvo u kome je proboravio punih 37 godina, t. j. od dana njegova osnutka. Njegova sprema kao vatrogasnoga časnika i vježbatelja bila je temeljita i solidna. Imao je dobru taktiku, da druge pravilno uputi u rad, koji se od njih traži u društvu. Na ovome poslu nije mu bila nijedna žrtva prevelika.

Kao vatrogasac bio je odlikovan za dugotrajni i zaslužni rad službovnim kolajnama a najposlije je po Kralju odlikovan srebrnom medaljom za građanske zasluge. Umro je prije negoli mu je ova kolajna izručena.

Dulje vremena bio je Melinščak izvršujući član hrv. pjev. društva Jeka, pa ga je ova i provela grobu; osim toga je djelovao u raznim diletanjskim klubovima.

Uz odlično građanstvo sprovele su ga do posljednjega počivališta vatrogasne čete iz Samobora, Bregana i Sv. Nedjelje. Iz Zagreba pribivao mu sprovodu u ime Vatrog. Zajednice njazin tajnik i zaslužni borac na polju hrv. vatrogastva Mirko Kolarić; u ime vatrogasnoga društva zapovjednik g. Ante Tolović.

Na grobu pokojnikova progovorio mu je dirljivo zapovjednik vatrogasnoga društva g. Bogušil Toni te iznio sve zasluge pokojnikove za društvo.

S poklikom »Sava pokojniku.« stalo se razilaziti općinstvo sa groblja, dok su vatro-

gasne čete održale na trgu mimohod pred starinom Mirkom Kolarićem.

Društvu su kondolirala vatrogasna društva u Jastrebarskom, Velikoj Gorici i Obrežu.

Domaće vijesti.

Sretan uskra!

Šestino svim saradnicima, predplatnicima i prijateljima našega lista UPRAVA.

Crkvene vijesti.

Posveta naših novih zvona bit će 15. svibnja o. g. Posvetu će obaviti pr. g. nadbiskup Dr. A. Bauer.

— Uskrsnuće obaviti će se u župnoj crkvi po običaju u 6 sati popodne oplodom po trgu. Na Uskrs bit će sv. mise u župnoj crkvi u 6 (sa blagoslovom jestvina) 9 i svečana sa propovijedi u 10 sati. U kapeli sv. Križa u Otruševcu na Uskrs je sv. misa u 8 sati.

— Na Jurjevo dne 23. IV. bit će sv. misa u kapeli sv. Jurja u 9 sati ujutro. Proštenje bit će drugi dan, u nedjelju dne 24. IV. Sv. misa bit će u 1/2 11. a večernjica u 4 sata.

— Božji grob u župnoj crkvi je obnovljen i nanovo obojadicin. Radnju je izveo g. Josip Kaplan, trgovac u Zagrebu. Mora se pohvalno istaći, da je g. Kaplan to učinio kao dar našoj župnoj crkvi.

— Vatrogasno društvo u Samoboru naručilo je o svom trošku kod Josipa Kaplana u Zagrebu novu sliku sv. Florijana, koja će se postaviti na glavni oltar u kapelu sv. Mihajla. Do Florijanova bit će slika gotova i postavljena. Vatrogasno društvo zaslužuje pohvalu za taj čin a isto i g. Kaplan, koji je u pogledu cijene išao društvu jako na ruku.

Na Uskrsni ponedjeljak bit će u 11 sati prije podne sjednica odbora za nabavu zvona u trg. vijećnici. Na sjednici će se uglaviti raspored za posvetu zvona.

Kod zabave samoborskih gospodja u borist nabave novih zvona

obeaše svoje sudjelovanje konzervatoristica glazbenog zavoda u Zagrebu gdje Branka Marjanac, a na glasoviru pratit će ju pianista g. Franjo Andres, brat gdje. Kazum.

Umirevijen.

Šumarski akcesista kod sreske oblasti u Samoboru g. Lovro Novaković umirovijen je nakon 25 godišnjeg revnog službovanja riješenjem ministarstva šuma i ruda.

Ulonice sa zabavu u borist zvona dobivat će se počevši od 19. o. mj. u knjižari S. Šek.

† Antun Rumenić et

I opet je nemila smrt pokosila jednog vrijednog našeg sugrađanina, koji je bio općenito u našem mjestu visoko poštivan radi svoje čestitosti, ljubaznog saobraćaja sa mušterijama prijateljima i znancima, i marljivog rada. Ta tko u Samoboru, u čitavom našem i svim susjednim kotarevima, pa i u glavnom gradu Zagrebu nije poznavao dragog nam »Rodeka«.

Pokojni Rumenić bio je ambiciozan i do krajnjih granica zauzet za dobro rodno si mjesto. Stoga ga je i naše građanstvo počastilo svojim povjerenjem izabravši ga trgovišnim zastupnikom, koju je čast obnašao od god 1886. pa sve do g. 1905.

Blage svoje oči zaklopio je zauvijek 10. o. mj. Sprovod mu je bio u utorak 12. o. mj.

Sprovodu je prebivao velik broj našeg građanstva svih slojeva Korporativno otpratiše ga do zadnjeg počivališta pjevačko društvo »Jeka«, Obrtno-radničko društvo »Napredak« dobrovoljno vatrogasno društvo i bratovštine. A pribivalo je i mnogo njegovih znanaca iz bliže i daljnje okolice pa i iz Zagreba. Dragom nam Toneku lahka bila zemlja a teško rastuzenoj porodici naše saučesće!

Zrinjsko Frankopanska proslava

»Hrvatski Sokol« u Samoboru umoljava sve predstavnike naših društava, da izvole doći na Veliku Subotu poslije crkvenog opihoda u trgovišnu vijećnicu radi dogovora proslave Zrinjsko-Frankopanske koja će se ove godine obaviti u nedjelju dne 1. svibnja prije podne

Za Langova zakladu.

Umjesto vijenca na odar svog dobrog kuma g. Antuna Rumenića, darovaše za siromašnu školsku djecu gg. Fanika i Stanko Tkalčić 100 Din.

† Deroteja Rotter

supruga činovnika Prve hrv. štedionice koji se nalazi u Samoboru na oporavku pošla je 11. o. mj. u Zagreb radi nabave raznih potreba. Navečer kada se hotjela vratiti u Samobor, te sjela u tramvaj za Sava kolodvor pozlilo je gospodji Rotter, te je za kratko vrijeme i umrla. — Tijelo pokojnice prevezeno je u Vukovar i na tamošnjem groblju pokopano — Laka joj zemlja!

Umro Vjekoslav Horvat, Bakar.

U srijedu dne 30. III. umro je u Bakru tamošnji krojački obrtnik g. Vjekoslav Horvat. Pokojnik rodio se god. 1873. u Samoboru. U Zagrebu, gdje je živio dulji niz godina, bio je članom pjev. društva »Slobode«. Kasnije se nastanio stalno u Bakru, gdje je upoznat kao čestita duša, stekao osobite simpatije. Tu je bio izabran i gradskim zastupnikom, a bio je i predsjednikom pjev. društva »Sklad«. Svojim neumornim radom odgajao je i opskrbljivao svoju obitelj kao pravi uzor-otac sve do pod konac svog života. Oplakuje ga supruga sa 7 djece. Pokoj mu vječni!

Posveta Sokolske zastave

»Hrvatski Sokol« u Samoboru umoljava sve one prijatelje sokolstva, na koje se je već prije glede doprinosa za pripomoć oko nabave svoje nove zastave bio obratio, da do konca ovog mjeseca pripošalju svoj obol na našeg blagajnika br. Sauera. U sljedećem broju »Samob. lista« bit će donesena imena sviju darovatelja

Uplate akcija Zanatske banke

Naredne uplate za upisane akcije Zanatske Banke polagati će se tromjesečno. Prvo tromesečje (travanj—lipanj) počinje sa 10. travnja 1927. te se mogu uplatiti najdulje do 15. svibnja 1927.

Poradi toga, što zagrebačka podružnica Zanatske banke nije posve uređena, uplatiti će naši akcioneri ovu prvu ratu čekom centrali u Beogradu, a ostale uplaćivat će se na blagajni glavne podružnice u Zagrebu baruna Jelečića ulica br. 2

Protiv zakutne trgovine

Zastupnik ministra trgovina i industrije donio je riješenje, po kome se trgovcima, industrijalcima i privrednicima inostranih država, kao i njihovim trgovačkim putnicima zabranjuje prikupljanje porudžbina kod privatnika za predmete, za koje je prema zak. propisima dozvoljeno sakupljanje samo domaćim radejama. Na ovo treba dobro pripaziti, te ovakove agene prijaviti nadležnim vlastima da se zaštiti domaći obrt.

Slika sv. Florijana u crkvi sv. Mihajla.

Kako doznajemo, ima se renovirati crkva sv. Mihajla. Kako je stara slika sv. Mihajla ondje propala, jer ju je uništio zub vremena, još prošle godine zaključila je skupština vatrogasnoga društva, da ovo društvo nabavi sliku sv. Florijana kao svoga zaštitnika i prikriže je župi — Slika će biti uljena i imala bi se postaviti u crkvi do dana sv. Florijana o. g.

Za školsku kuhinju

Gosp. Stj. Šoić, trgovac, darovao je školi 1/2 vagana krumpira, koji će se zasaditi u škol. vrtu, a prirod upotrijebiti za školsku kuhinju.

Drva za ogrjev učiteljima

Nekoje općine kratile su se davati drva učiteljima koji su ih dosad uživali, a kao razlog navode, da su učitelji državni činovnici, pa d im uslijed toga više ne pripadaju drva od općine. To je inače za posljedicu razne pritužbe i utoke i zadavalo posla prosvjetnim i upravnim oblastima.

Sada je ministarstvo Unutrašnjih Dela izdalo rješenje od 17. februara SHS br 1220, prema kome su općine dužne davati drva u naravi onim učitejskim licima, koja imaju stan u naravi, jer tako propisuje § 128 škol. zakona od 31. oktobra 1888., koji je zakon na teritoriju Hrvatske i Slavonije i danas na snazi.

Zanimiva presuda radi točenja alkoholičnih pića bez ličnog prava.

Ministarstvo Unutrašnjih Dela priopćilo je ovo svoje rešenje od 30. XII. 1926 br 1455.

Presuda Br. 31.683/III. P. nije ni mogla biti osnažena jer je nepravilna za to:

a) Što je donešena pre, nego je izvidjanje potpuno sprovedeno. Kako se iz zapisnika o »opisu čina« vidi, da je Čurković Lovro poslovođa u vinotočju Dragutina Papičića, pa se radi istine dodaje: da u ovom slučaju ne stoji davanje radnje u zakup jer je Lovro slabog materijalnog stanja, — onda sama za sebe okolnost, pomenuta također u »opisu čina«, da Lovro nije prijavljen finansijskoj vlasti kao poslovođa Dragutinov, nije još nikakav dokaz o krivici za koju je on pomenutom presudom osuđen i kažnjen.

Dužnost je Redarstvenog Ravnateljstva bila, da tačno izvidi odnos u kome se Lovro nalazi prema Dragutinu, i u opšte kako on i pod kojim uvjetima obavlja točenje pića u dotičnom vinotočju.

Ako bi se izvidjanjem ustanovilo da je Lovro samo običan pipničar kako to on u svojoj žalbi tvrdi, a ako mu je zvanje označeno i prilikom saslušanja na protokolu kod Redarstvenog Ravnateljstva (vidi rubriku 2) onda tu nebi bilo nikakve krivice. Isto tako, ako bi se izvadjanjem utvrdilo: da je Lovro čak i »poslovođa« kako se navodi u »Spisku čina« ali da on kao takav samo pomaže u radu sopstvenika Dragutina koji stvarno obavlja točenje pića, onda ni u tom slučaju ne bi moglo biti reči o nekoj krivici z. čl. 94. Pravilnika o gostionicama.

Tek ako bi se izvidjanjem utvrdilo: da Lovro bez ličnog prava pod vidom »poslovođe« stalno i za svoj račun obavlja točenje pića, čl. 43. Pravilnika — onda bi u ovom konkretnom slučaju postojala do Lovre krivica iz čl. 94. pum. pravilnika.

Pri izvidjanju Redarstveno Ravnateljstvo moralo bi imati na umu propise iz čl. 44. Pravilnika, i konstatovati da li ti propisi postupcima Lovre odnosno Dragutina nisu potvrđeni.

b) Što je kazna (200, 600) pogrešno u presudi označena kao kaznena taksa, pa je od nje, dodeljeno sve 2/4 državnoj kasi, a resto uhvatitelju, fondu i Savezu Financ. Kontrole Ovo nije moglo da bude za to, što ovdje nije slučaj iz čl. 94. Pravilnika o gostionicama, gdje kaznu sačinjavaju: suma koja odgovara visini redovne takse iz T. br. 63. taks. tarife i trostruki iznos ove takse, međutim obe ove sume pripadaju isključivo državnoj kasi te Redar. Kavnateljstvo nije imalo prava da vrši ma kakvu razdenbu.

Sa navedenog, a na osnovu čl. 11. Zakona o Opštoj Upravi i čl. 99. Pravilnika o gostionicama. U. Br. 23939 od 15. juna 1925. god. ništim rešenje Br. 64469 i preporučam Vam, da po ovim primedbama dalje po zakonu postupate.

O tome se naslov obavješćuje uz priklup svih spisa radi znanja i propisnog daljeg uredovanja.

Za velikog župana: Kr. banski savjetnik:
Urbany v. r.

Društvene vijesti.

Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Samoboru

pristupila je kao utemeljiteljni član gđa. Ana Kazić.

Umjesto vijenca na odar blagopokojnom g. M. Melinščaku darovali su Domin Vjekoslav 100 Dinara, a g. Paula i Janko Kulićar 50 Dinara.

Obrtno radničko društvo Napredak

poziva sve izvršujuće članove da u potpunom broju pridodju na Veliku Subotu u 1/2 6 sati pred trg. vijećnicu radi ophoda proslave Isusovog uskrsnuća.

Bratovština sv. Jurja.

Dana 23. o. mj. t. j. na Jurjevo održati će bratovština Sv. Jurja svoju glavnu skupštinu u 1/2 10 sati prije podne bit će sv. misa u kapelici sv. Jurja, poslije mise skupština kod gosp. Stjepana Fresla u Anindolu a poslije skupštine običajna zabavica.

Taj dan uplaćivat će se i članarina, pak se umoljavaju braća članovi da ovoj skupštini u potpunom broju prisustvuju izvole.

Za dobrovoljni prinos za pokriće troškova zabavice obavjestiti će se svaki član okružnicom. Odbor.

Savez hrvatskih obrtnika

Za nedjelju dne 10. o. mj. zakazani glavni sastanak, nije se mogao održati, jer je pridošao premalen broj članova Isti održat će se u nedjelju dne 24. o. mj. prije podne.

Vojno veteransko društvo bana Jelačića

polazi na Jurjevsku nedjelju dne 24. o. mj. po starom svom običaju k sv. misi u Samostan Franjevaca u 1/2 12 sat.

PROSVJETA.

U Svetoj Ceciliji

u svesci za ožujak - travanj napisao je Milan Zjajić biografiju našeg marnoga učitelja i organiste Stjepana Kraljevića. Pisac se osvrće opsežno na rad Kraljevićev kao zaslužnoga orguljaša i nastavnika, pa valja samo odobriti, što je u Svetu Ceciliju našao ovaj životopis, kako bi se zauvijek sačuvala uspomena na ovog vrijednog i odličnoga trudbenika u oblasti crkvene glazbe.

U „Napretku“ naučno pedagoškoj smotri nalazi se štampan govor predsjednika Hrv. pedagoško-književnoga zbora gosp. Josipa Ki-

rina, što ga je on izrekao u 50 svečanoj sjednici Zbora. Tema njegova govora bila je „Štota godišnjica rođenja Skendera Fabkovića“. — Kako je poznato Skender Fabković rodio se u Samoboru, a njegov životopis dobio je u svoje vrijeme i Samoborski List.

Naši u Americi.

Ovih dana primili je Magda Celižić iz Klokočevca pismo iz Clevelanda u Americi pisano po g. M. Brajdiću. U tom pismu javlja joj, da je njezin suprug Martin Celižić dne 7. ožujka umro.

Nu sada dolazi ono najteže i najžalostnije - kako piše g. Brajdić — hiljade i hiljade naših ljudi, kada dodje u Ameriku, t. j. u taj njima posve strani svijet u kojem traže zaradu i event. sreću za ostvarenjem egzistencije, dok su zdravi i jaki ne misle na to da se osiguraju za slučaj bolesti eventualno i smrti u kojem od naših cruštava, koja posioje u svakom gradu Amerike gdje se nalazi veći broj naših iseljenika. Ova društva davaju u slučaju bolesti potporu da se bolesniku omogućl liječenje i ostale potrebe, a u slučaju smrti da mu se priredi dostojan sprovod, a osim toga ostaje još uvijek koja svotica za njegove baštinike.

Pokojni Celižić, bio je isto jedan od onih koji nisu mislili na ono zlo što čovjeka može vrlo lako stići, pa nije bio u nijednom društvu začlanjen. Kada je umro imao je u svemu 20 Dolara, a najskromniji sprovod stoji 180 Dolara. Ne preostaje drugo nego je g. Brajdić pozvao dvojicu prijatelja i to Miju Vraneža i Josipa Tušina da se posavjetuju, kako da stvar uredi. Započeli su sa sakupljanjem dobrovoljnih prinosa za pokriće troškova sprovoda pok Martinu Celižiću. Darovali su pak prema mogućnosti Josip Tušin, Adam Plaćević, Mihalj Vraneža, Matija Brajdić, Luka Vedriš, Petar Kollman, Mihael Semenić, Štefan Noršić, Juro Banić, John Flajšman, Štefan Tušin, Franjo Peternel, Petar Kos, Matija Tušin, Josip Dobrinčić, Adam Barbić, gđjice Paolina Kovač, Rosse Kovač, Stevo Mihajlović, Eduard Kosak, Franjo Celižić, Petar Haluska, Stevo Sobotnik, Julija Vokoin, Josip Povh, Jakob Jazbinski, Matija Dobrinčić, Imbro Šebek, Josip Sianić, Franjo Goršak, Ćiril Petrović, Josip Babić, Fabijan Kovačić, Marijan Mihaljević, William E. Hogan, Solija Veigel, Gašpar Batelja, Eva Bošnjak, Luka Crnković, Frank Kovacić, Ludvig Delišimunović, Karlo Lindić, Jenie Lenarčić, Mary Mohar, Angeline Preh, Tomo Telišman, M. Skok, Wm. Vidmar, Joe Vidmar, Antonia Surel, Tomo Hamer, Johan Veigel, Johan Speh, Josip Karda, Franjo Masakati, John Ponikvar, Štefan Petrić, Mary Stanovnik, Joe Mahm, Anton Pucel, Janko Gundić, Albert Duša, Nikola Dobrinčić, John Tomazić, Josip Povh n.l. i Jack Železnik.

Tako je dne 11. ožujka, dobrotom gore pomenutih, Martin Celižić bio pristojno pokopan uz pjevanu sv. misu u ovdášnoj hrvatskoj katoličkoj crkvi sv. Pavla.

Ovo je opet jedna opomena braći u Americi, da i za vrijeme dok su zdravi i čili misle na zlo, koje svakoga čovjeka može dnevno stići. Treba da se svaki upiše u tamošnje koje humanitarno društvo, koje postoji u velikim gradovima, i centrima naših iseljenika. Takove su koliko je nama poznato, „Prva Hrvatska pomoćnica“ pa „Hrvatska Bratska Zajednica“ i dr.

Vrijednim pak domorocima i prijateljima a napose pak g. Brajdiću, Vranežu i Tušinu koji su mnogo učinili i doprinjeli

za pogreb Martina Celižića najusrdnije hvali udovica Magda Celižić.

Iz starih zapisnika.

God. 1831.

Primanje Purgarov

Na dne 3. veljače 1831. sastavljen je sljedeći zapisnik o zaprimici novih purgarov:

Na prošnju gosp. Franca Reizera, senatora, da bi občina njihovoga sina takaj Franca Reizera za sada v školah vekših v Zagrebu se zadržavajućega med broj Purgarov prijeti hotela zaključuje se:

Gledeć na gosp. suplicanta hasen općini skrbjumu i marljivostjumu netrudnom za povećanje dobra općinskoga, i zdržavanju takvoga po častih više let imaneh, doprinašajuću kak i to, da njihov sin po zvršenju škol hasnovit občine kotrig (član) biti bude mogel, istoga Franca Reizera mlajšega prez vsake Takse vu broj vredneh svojih Purgarov prijela, i njega takl Restauraciji pritomnoga (prisutnoga) zaprisegla je.

Naprvo vzeta je instancija Gjura Tomaša Štoha, sebe vu broj vredneh Purgarov prijeti i čast asesorije dati prosećega.

Kajti vacantne časti kakve nebi bilo, i da i je, općina zaslužne starinske Purgere nazad metati nebi mogla, ober časnikov broja jako častl comferrtuvati pri općini do sada navada ni bila, zato gosp. suplicanta za sada jedino na broj vrednih Purgarov iz reflexije Possessoriuma ovde u Opidumu imanoga, i više let ovde prebivanja prijeti dokončano je.

Koterem dokončkom gosp. supplicant (molitelj) zadovolen budući, prisegu položili, i vu knjigu drugeh Purgerov zapisani jesu.

Prečitana je instancija plemenitoga gosp. i sl. varmedijije zagrebačke vel. suca Fileusa Praunspargera, sebe vu broj vredneh Purgarov prijeti, i na mesto pokojnoga Antona Poljaka čast asesorije dati prosećega.

Akoprem općina na peldu više vu prešestnih vremenih po činih na korist općinsku skazaneh zadobleno obnašajućeh pri općini častih gospode plemenite, gosp. takaj supplicant časti kakve vekše delaita činiti kontone bi se zdržavali, dapače takovo njemu comferrtuvati za diku sebi bi držala, da pokojnoga Antona Poljaka mesto prazno, i broj časnikov napunjen nebi bil, — kajti pak koga častl prez zroka mentuvati, ali broj časnikov benavadno do sada povećati nebi se dalo. — Zato gosp. suplicanta, ako njim povoljno je, za vezda jedino vu broj vredneh Purgarov prez vsake vender takse položenja prijeti, i porad prisegu položenja terminuš na dan 11. februara profiguvati dokončano je.

Vozni red samoborake željeznice

Na radne dane.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
8⁰⁰ sati u jutro
12³⁰ sati o podne
17³⁰ sati na večer

Nedjeljom i blagdanima.

Iz Samobora:

6³⁰ sati u jutro
12³⁰ sati o podne
19⁰⁰ sati na večer

Iz Zagreba:

8⁰⁰ sati u jutro
12⁰⁰ o podne (samo do Susedgrada)
14³⁰ sati o podne
20³⁰ sati na večer

Poglavarstvo upravne općine Podvrh.

Br. 1.141 - 27. U Samoboru, dne 12. IV. 1927

Oglas.

Dne 29. travnja t. g. održavat će se u uredu podpisanog javna ustmera dražba ribolova na vrijeme od 10 godina t. j. od 1. VI. 1927. do 1. VI. 1937. na područnim potocima.

Dražbeni uvjeti priopćit će se na dan dražbe.

Poglavarstvo upr. opć. Podvrh

Upravitelj:

Mihelić

Bilježnik:

Pavlović

Pokućtvo

rasprodajem jeftino radi odlaska iz Samobora, može se kupiti pojedince ili ukupno, isto jednu finu lovačku pušku dvocevku, lancaster cal. 16.

Lovro Novaković

umirovljeni šumarski akcesist

Samobor, Toplička 2

Prava i najbolja

Samobor. muštarda

(Gorušica)

Katarine Tonfetić

Samobor, Starogradska ulica br 55.

Hydro-patsko kupalište tope kupelji

svake subote i nedjelje u grijanim sobama.

Prodaje se

Veća količina gnoja od 6—7 vozi.

Upitati se Stražnička ulica br 29
kod gosp. **Stanka Gvozdića.**

ŠMIDHENOVO kupalište

Preporuč. svoje tope kupke za sada
**svaku subotu i nedjelju
od 15. travnja svaki dan**

Uprava.

**Samoborci i samoborke
sjetite se gradnje
samoborske bolnice.**

Svaki napredan gospodar

da povisi prirod svojih usjeva, upotrebljava

UMJETNA GNOJIVA

koja daju sigurnu povišicu priroda

SUPERFOSFAT u odličnoj kvaliteti, pa ČILSKU SALITRU, KALIJEVU SOL, AMONIJEV SULFAT, VA-
PNENI DUŠIK, te smjesu **KAS** nudi uz najpovoljnije cijene

„FOSFAT“ D. D.

za promet i trgovinu UMJETNIM GNOJIVIMA

Mažuranićev trg 4. — ZAGREB — Telefon 18-39.

i u trgovini **ANTUN CIZL, Samobor.**

Sve upute i brošure o uporabi umjetnih gnojiva besplatno!

Javna zahvala.

Svim rođacima, prijateljima i znancima mjesta Samobora i okolice, kao i prijateljima iz Zagreba, koji su našeg milog oca sproveli do hladnoga groba, odar mu okitili vijencima a nama izrazili svoje saučestće budi usmeno ili pismeno, ovime izričemo našu najdublju hvalu.

Obitelj Rumenić.

**GOSTIONA
FRANJO TKALČIĆ**

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na raznju janjci i
odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

Gradjevni materijal

1. i 2. cementni cijep, blokovi za gradnju kuća,
staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i za-
vojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje
najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor
(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz Đ. D. br 6 I.

GYPS iz vlastitog rova kemičkom analizom pročišćen kao **izvanredno dobro umjetno gnojivo**, te nagrađeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891 sa velikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.

Utemeljeno g. d. 1886.

Utemeljeno god. 1886.

JAVNA ZAHVALA.

Povodom smrti dragog nam i nezaboravnog supruga, oca, djeda, brata i t. d.

Marcela Melinščaka

najsrdanije hvalimo svim prijateljima, znancima i rodbini, koji su neprežaljenog nam pokojnika do posljednjeg mu počivališta sroveli, odar mu vijercima i cvijećem okitili, te nama pismeno ili usmeno svoju sućut izrazili

Nap. se hvalimo dobrovoljnim vatrogasnim društvima u Samoboru, Bregani i Sv. Nedjelji koja su pokojnika korporativno ispratila; g. Mirku Kolaricu zastupniku Hrv.-slav. vatrogasne Zajednice, delegaciji zagrebačkog vatrogasnog društva, na čelu sa vojvodom g. Tolovićem, Hrv. pjevačkom društvu „Jeki“, zapovjedniku samoborskog vatrogasnog društva g. B. Toniću, koji se je dirljivim riječima oprostio od pokojnika u ime vatrogasne čete.

Konačno se zahvaljujemo gg. liječnicima dru. Reizeru i dru. Angeru, koji su našeg dragog pokojnika za vrijeme njegove dugotrajne bolesti brižljivo liječili

Tugujuća obitelj.